

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/139/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116210549
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8116210549.4

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Moniky Juskovej v spore žalobkyne: I. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/X O., právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25 Bratislava, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o primerané finančné zadost'učinenie 300,- eur, o odvolaní strán sporu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 16C/2/2016-53 zo dňa 28.11.2017 takto

rozhodol:

Odmieťa odvolanie žalovaného.

Zrušuje rozsudok vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi 200,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vyslovil, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 34 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

V odôvodnení poukázal na dôvody žaloby, stanovisko žalovaného, výsledky vykonaného dokazovania, citoval ust. § 3 ods. 3, 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákona č. 250/2007 Z.z.), ďalej § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 1 - 3, 5 Občianskeho zákonníka a uviedol, že žalobkyňa sa domáhala podanou žalobou zaplata primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 300,- eur z dôvodu, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 20C/311/2014 bola rozsudkom zo dňa 23.01.2015 úspešná v konaní o vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve uzavretej medzi stranami sporu, ktorý rozsudok bol potvrdený rozsudkom odvolacieho súdu sp. zn. 17Co/134/2015 z 18.02.2016. Vo vzťahu k uplatnenému nároku súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný si voči žalobkyňi uplatňoval na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky finančné plnenie z titulu administratívneho poplatku vo výške 208,97 eura, ktorý bol právoplatne určený za neprijateľný, vyvolal u žalobkyne stav právnej neistoty, ktorý musela riešiť podanou žalobou. Z tohto dôvodu súd považoval za primeranú výšku finančného zadost'učinenia 200,- eur, a to s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľky, ktoré boli približne v rovnakej numerickej vyjadrenej výške. Zdôraznil, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadost'učinenia je potrebné vychádzať z toho, že má plniť funkciu satisfakčnú, sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi. Jednak to treba chápať aj ako odmenu za to, že spotrebiteľ vyvolal konanie z nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči žalobkyňi už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Z rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 20C/311/2014-32 zo dňa 23.01.2015 vyplynulo, že žalobkyňa - spotrebiteľka v čase žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej

podmienky uhradila z úveru vo výške 350,- eur sumu 20,- eur. Teda len zlomok istiny, pričom účelom priznania primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv nemá byť na jednej strane len odradenie dodávateľa od takýchto praktík, ale na druhej strane nemá byť ani nástrojom obohatenia sa pre druhú stranu.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že stanovil pomer úspechu a neúspechu strany v spore a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 34 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie právny zástupca žalobkyne. Namietal výrok o trovách konania. Poukázal na to, že súd prvej inštancie nesprávne pri rozhodovaní o trovách konania uvažoval o pomere úspechu a neúspechu, ak vychádzal pri pomere medzi sumou uplatnenou žalobou a sumou, ktorú priznal. Uviedol, že ak výška plnenia závisela od úvahy súdu, vtedy je nevyhnutné považovať žalobcu za plne procesne úspešného, ak mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku. Navrhol zmeniť napadnutý výrok o trovách konania a priznať žalobkyni nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Poukázal na iné rozhodnutie všeobecného súdu v obdobnej veci.

3. Podaním zo dňa 4.1.2018 podal proti rozsudku odvolanie žalovaný. Namietal nesprávny procesný postup súdu, ktorý znemožnil strane sporu uskutočňovanie jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces ďalej, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ako aj súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Poukázal na to, že žalobkyňa uhradila žalovanému len 2 splátky, a to vo výške 107,50 eura, teda ani len istinu poskytnutého úveru. Primerané finančné zadosťučinenie je potrebné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Predstavuje peňažnú protihodnotu nemajetkovej ujmy, ale nepredstavuje náhradu za uplatnené finančné plnenie alebo prípadnú náhradu škody. V tejto časti namietal aj nedostatočné odôvodnenie priznanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia (bod 29. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia). Zároveň poukázal na čl. 5 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého, podľa jeho názoru žalobkyňa si svoje domnelé právo svojvoľne a zjavne bezúspešne uplatňuje, nakoľko neoznačila podstatné okolnosti dôležité pre rozhodnutie vo veci. Taktiež poukázal na iné rozhodnutie všeobecného súdu v obdobnej veci. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo zmeniť a žalobu zamietnuť. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

4. Právny zástupca žalobkyne sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadril.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že s uplatnenými námietkami týkajúcimi sa výroku o trovách konania sa nestotožňuje. Trval na skutočnostiach uvedených v odvolaní. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok, žalobu zamietnuť a priznať nárok náhradu trov konania v celom rozsahu.

5. Právny zástupca žalobkyne sa v rámci odvolacej repliky k doručenému vyjadreniu žalovaného písomne nevyjadril.

6. Podľa § 470 ods. 1, 2 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 v znení neskorších predpisov (ďalej len CSP), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Citované ustanovenie je vyjadrením princípu okamžitej aplikability ustanovení Civilného sporového poriadku na všetky prebiehajúce a začaté konania v súlade s princípom justifikácie účinkov procesných úkonov, ktorý znamená zachovanie právnych účinkov úkonov vykonaných za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom do 30.06.2016, ktorých následky úkonu sa majú uznávať i vtedy, ak novšia procesná úprava už s týmto následkom nepočíta.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolania osobami oprávnenými (§ 359 v spojení s § 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP pri skúmaní podmienok odvolacieho konania dospel k záveru, že žalovaný podal odvolanie oneskorene. Odvolanie žalobkyne proti výroku o trovách konania je dôvodné.

8. Podľa § 362 ods. 1 veta prvá CSP, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému rozhodnutiu smeruje.

Podľa § 121 ods. 2, 4, 5 CSP, do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty. Ak koniec lehoty prípadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť, to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

Podľa § 386 písm. a) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný prevzal napadnutý rozsudok dňa 19.12.2017. Zákonná lehota 15 dní na podanie odvolania začala plynúť od 20.12.2017 a uplynula 3.1.2018 15. dňom, streda riadny pracovný deň. Z obsahu podania odvolania žalovaným, ako aj prezenčnej pečiatky a doručky o doručení vyplýva, že bolo podané 4.1.2018, t.j. oneskorene.

Z tohto dôvodu odvolací súd odvolanie žalovaného odmietol v zmysle ust. § 386 písm. a) CSP.

9. Vo vzťahu k odvolaniu žalobkyne proti výroku o trovách konania odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie na rozhodnutie o trovách konania nesprávne aplikoval ust. § 255 ods. 1 CSP, ktoré síce správne citoval, avšak nesprávne v zmysle tohto ustanovenia postupoval, ak stanovil pomer úspechu a neúspechu strán v spore. Ust. § 255 ods. 1 CSP je zásadou úspechu v spore, ktorá sa vždy skúma, čo do právneho základu veci do výšky priznaného nároku. Uplatní sa tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci. Zásadu úspechu vo veci treba uplatňovať aj na konania, v ktorých výška plnenia závisela od úvahy súdu, alebo od znaleckého posudku. V danom prípade pri uplatnenom nároku na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia, výška závisela od úvahy súdu, a preto súd prvej inštancie síce správne poukázal na ust. § 255 ods. 1 CSP, avšak nesprávne postupoval, ak nepovažoval u žalobkyne za úspech vo veci základ nároku. Stanovenie pomeru úspechu a neúspechu strany v spore v danom prípade bolo súdom prvej inštancie nesprávne, lebo ust. § 255 ods. 1 CSP sa aplikuje na rozhodnutie o trovách konania v prípade, ak strana mala vo veci plný úspech, v danom prípade aj čo do základu nároku.

Z tohto dôvodu odvolací súd považoval odvolanie žalobkyne proti výroku o trovách konania za dôvodné, a preto napadnuté rozhodnutie vo výroku o trovách konania zrušil v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP, lebo nesprávnym rozhodnutím o trovách konania došlo k porušeniu práva strany sporu na spravodlivý proces a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

10. Podľa § 391 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

V ďalšom konaní je úlohou súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu strany - žalobkyne v spore vyplývajúcou z ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že je potrebné pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzať z plného úspechu žalobkyne v spore, lebo výška priznaného primeraného finančného zadosťučinenia závisela od úvahy súdu a žalobkyňa bola čo do základu nároku plne úspešná.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci v zmysle ust. § 396 ods. 1, 3 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu strany v odvolacom konaní (§ 255 ods. 1 CSP).

Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené, ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.